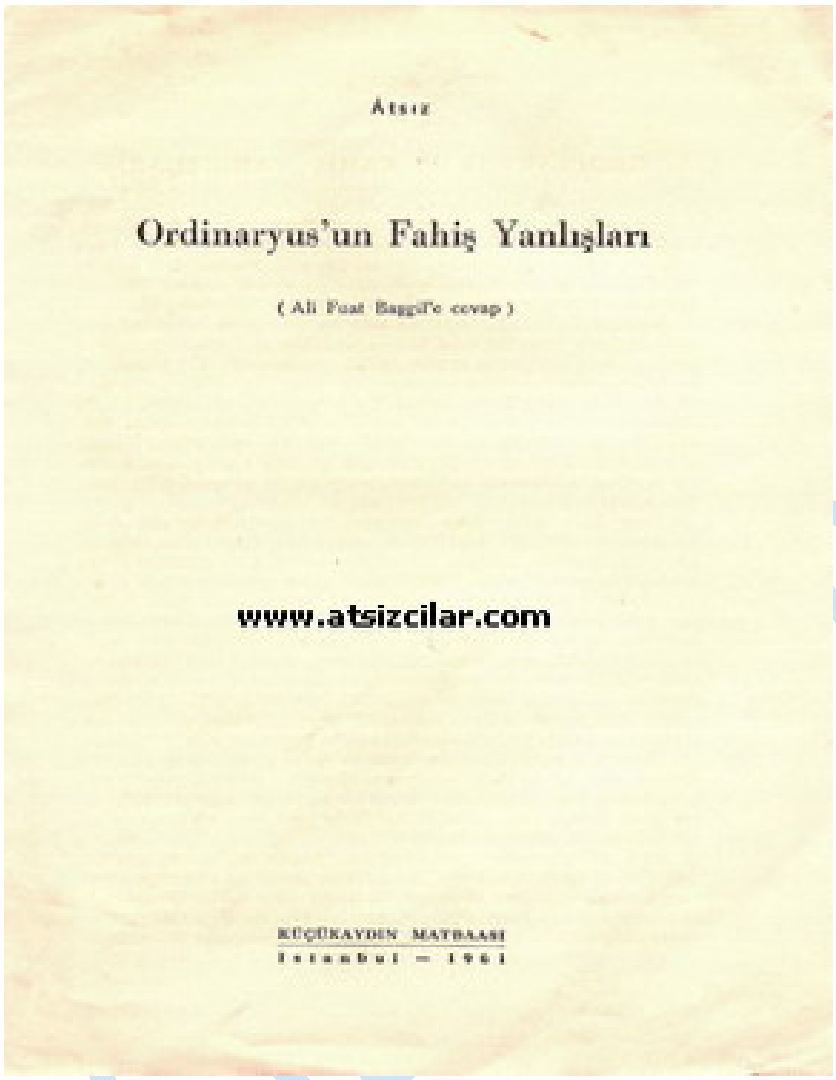

Atsız
Ordinaryus'un Fahiş Yanlışları
(Ali Fuat Başgil'e cevap)
www.atsizcilar.com
KÜÇÜKAYDIN MATBAASI
İstanbul — 1961

Türk dili ve tarihi üzerinde çalışan Batılı bilginlerden birçoğu Akdeniz'den Çin içlerine kadar yayılan ve kendilerine "Türk" diyen insanları, ilmi görüşle, tek bir millet saydığı gibi, bazıları da İstanbul'dan Çin içlerine kadar uzanan geniş bölgede, mesela İstanbul Türkçesi konuşarak herkesle anlaşmanın kabil olduğunu belirtmişlerdir.

İstanbul Türkçesiyle veya herhangi bir Türkçe ile bu iki uç arasındaki herkesle anlaşmak kabil olmasa bile, onlar yine tek milletin fertleridir. Çünkü aynı soyun ve aynı tarihin çocuklandır. Tek başına, dil, bir milletin olması ve veya olmaması için kesin ölçü değildir. Tek lehçe ve tek dil nihayet bir eğitim ve siyasi birlik mahsulüdür. Küçük İtalya yarımadasındaki İtalyanlar'ın bile tek millet oldukları halde, bölge bölge birbirleriyle anlaşamadıkları herkesin malumudur. Münihli dostum Prof. Kissling, Almanya'nın uzak bir bölgesinde yerleşmiş olan bir akrabası ile Almanca konuşarak pek güçlükle anlaşabildiğini bana bizzat söylemişti.

Fakat Türk milleti uzun zamandan beri bölünmüş ve ayrı siyasi hâkimiyetlere düşmüş olduğu halde, bugün bile, birbirlerinin anladığı lehçe ve ağızlarla konuşan bir topluluktur ki bu, milletimizin bir mucizesi ve yaşama gücünün itiraz kabul etmez bir tanığıdır.

Dil, tek başına bir millet yapan unsur olmadığı halde bugün yeryüzündeki milletlerin hemen hepsinde dil, milli faktör olarak mevcuttur. Bunun dışında İsviçre ve Belçika'yı örnek göstermek moda ise de Belçika'da son zamanlarda uyanan Flaman milliyetçiliği bu modayı da demode etmiştir. İsviçre'ye ise bir millet demenin ne kadar mümkün olduğunu idrak sahipleri bilir. Hitler'in ikbal günlerinde Alman İsviçre'si de beliren Nazizm ve Büyük Almanya ile birleşmek cereyanları, İsviçre külünün altındaki koru pek güzel ortaya dökmüştür.

Devletleri siyasi sınırları içindeki halka siyasi olarak "millet" demenin sosyal gerçeklerle hiçbir ilgisi olmadığım yirminci yüzyılın pek çok olayları bize göstermiştir. Bazen bir siyasi birlik birkaç milletten mürekkep olduğu gibi, bazen de bir millet ayrı ayrı birkaç siyasi sınır ve topluluk içinde bulunabilir.

İnsaf ile söylensin: Avusturyalılar, Alman değildir de ayrı bir millet midir? 1805 yılına kadar bütün Alman devlet ve milletinin lideri olan Avusturya'yı, siyasi kader ayrı bir devlet haline soktu diye ayrı millet mi sayacağız? Bunun gibi dün, evvelki gün, daha evvelki gün ve ondan daha evvelki gün bir devlet halinde yaşadığımız şu, o, öteki ve daha öteki Türkleri ayrı milletler saymak gerçeğe, tarihe, akla mantığa, vicdana ve hele Türklüğe ve Türkçülüğe sığar mı? Uzun zamanların ve mesafelerin ayırması bile bir milletin parçalarını tek millet olmak tan çıkarır mı? Çıkarırsa bu İsrail Yahudileri nerden peydahlandı? İki bin yıldan beri ne dil, ne vatan, ne ırk, ne gelenek... Hiçbir ortaklaşa tarafları kalmamış, yalnız milli dinleri ile milli inançları elden gitmemişti. İrlanda, Fransa, Bulgaristan, Türkiye, Suriye ve Yemen'den gelen bu tip tip ve dil dil Yahudiler tek millet oluyor da ben neden esas bakımından aynı dili konuşan Tebrizli veya Genceli, neden Kırımlı veya Kazanlı, Taşkentli, Kaşgarlı veya Kulcalı ile hatta neden Altaylı veya Sibiryalı ile aynı millet olmuyorum?

Sakarya boğuşması sırasında bizim için "Uzaktaki Kardeşime" diye şiir yazan Kazak Mağcan veya Kunuri şehitlerinin hatırasına mevlit okutarak ağlayan Japonya'daki Tatarlar benim milletimden değildir de Anadolu'daki Devşirme artıklan mı bendendir?

"Bu da nerden çıktı? Bunu iddia eden mi var" diyeceksiniz. Var, var... Hem de bu bir Komünist, bir renksiz veya bir Selanik Dönmesi değil. Bu, milliyetçi diye bilinen, anayasa Ordinaryüs profesörü ve hukuk bilgini Ali Fuat Başgil'in ta kendisi...

Ordinaryüs, "Seçim konuşmalarım" diye Son Havadis'te yayınladığı bir seri makalenin ilkinde (7 Ekim 1961) şu büyük tarihi ve milli yanlışlığı yapıyor:

Biz, Türkiye Türkleri, muhtelif din, dil, tarih ve ırktan birçok millet elemanlarının asırlar içinde ve İslam kültürü kazanında kaynayıp hal ve hamur olmasından meydana gelmiş mürekkep bir milletiz... Gerçi dil elemanlarımız bakımından Orta Asya ile yakın bir hısımlığımız var. Fakat biz ne beden ve ne ruh yapımız itibarı ile Orta Asyalı değiliz. Biz bilakis İslam çemberiyle çevrilmiş bir ülkede, ırklar sentezi halinde kendi başına yaşayan, nev'i şahsına münhasır bir milletiz.

Ordinaryüs, görülüyor ki tahsilini tamamladığı Fransa'nın büyük tesiri altında kalmış ve Fransızların kendi milletlerini tarif için kullandıkları formülü aynen bize tatbik etmeye kalkışıvermiş.

Kendisine şunu hatırlatayım ki "ırk" demek mutlaka başlangıçtaki şekliyle ırk demek değildir. İki, bazen üç, bazen daha çok ırkın karışmasıyla da ırklar teşekkül edebilir. Fransızlar Kelt, Latin ve Franklar'ın karışmasından doğmuş olmakla beraber yine de bir Fransız ırkı vardır. Fransızlar, tarihin gözü önünde doğmuş bir millet olduğu için hangi unsurlardan mürekkep olduğunu biliyoruz. Tarihe, teşekkül etmiş bir ırk olarak çıkan Türkler de belki daha eski zamanlarda iki üç unsurdan mürekkepti. Tarihin huzuruna çıktıktan sonra artık ırk olarak, onun terkibine yeni bir şey eklenmedi. Ufak tefek toplukların büyük yığın içinde erimeleri, siyasi evlenmeler, savaşlarda alınan tutsaklar falan artık yeni bir tesalüp değil, daima görülen ufak çaptaki temsiller ve eritmelerdi. Hele On Birinci Yüzyılın ortasından sonraya rastlayan Türkiye'nin kuruluşu ise daha bol tarihi belgelerle bilindiği için adeta Anadolu Türklüğünün kan tertibini ortaya koymak bile mümkündür denebilir. Türkler gelirken köyleri bırakıp kaçarak surlar içindeki şehirlere sığınan yerli halkın durumu ve miktarı, Anadolu'ya ilk gelen Türklerin sayısı, bunların yerlileri toptan tasfiyeleri, daha sonra Orta Asya'dan gelen göç dalgaları, türlü oymak, boy ve ulusların adları ve sayıları hakikate çok yakın bir sıhhatle malumumuzdur.

Bundan başka bu millet Anadolu'ya, Frankların Galya'ya gelişi gibi gelmiyordu. Franklar iptidai Cermen boylarıydı ve Galya'da yüksek Roma kültürüne çarpıyorlardı. Türkler ise devlet teşkilatı ve geleneği, kuvvetli örfü, edebi dili, destanı, kültürü ve sanatı ile geliyordu ve Anadolu'da rastladığı iki yerli milleti, yani Ermenilerle Rumları o kadar aşağı görüyordu ki ondan hemen hiçbir şey almaya tenezzül etmiyordu. Başgil'in dediği ırklar ve kültürler kaynaşması olsaydı dilimizde 11–12. yüzyıllar kültürüne ait kelimeler baştanbaşa Türkçe olmazdı. Selçuk tarihinin değerli bilginlerinden Faruk Sümer, türlü yazılarında bu hususiyetleri belirtmiş, Anadolu'ya gelişimizi tarih ve kültür bakımından aydınlatmıştır. Başgil bunların hiçbirini bilmeden, Türkiye devletinin başı olan Selçukların da hangi devletin devamı olduğunun farkında olmadan "biz muhtelif ırkların kaynaşmış halitasıyız" fikrini ileri sürerse hiçbir tarihi gerçeği söylemiş olmayacağı, bilakis tarihi bir gaf yapmış olacağı gibi, üstelik Bolşeviklerin de ekmeğine yağ sürmüş olur. Bolşeviklerin de kırk yıldır, Orta Asya Türklerinin bizimle ilgilerini kesmek için yaptıkları propaganda bunun aynıdır.

Ordinaryüsün iddia ettiği gibi biz Anadolu'da kurulmuş bir millet değiliz. Anadolu'ya gelişimizden yüzyıllarca önce Orta Asya'da kıvama gelip millet olmuştuk. Yerleştiğimiz ve açtığımız ülkelerdeki bir kısım halkın Türkler içinde erimesi, bu terkibi, yukarıda da işaret ettiğim gibi, asla değiştirip bozmuş değildir. Aksi halde bu gün yeryüzünde teşekkül etmiş hiçbir milletin bulunmadığını, hepsinin teşekkül etmekte devam ettiklerini kabul etmek icap eder. Çünkü her milletin fertlerinden birçokları yabancılarla evlenmekte devam halinde dir.

Ordinaryüsün iddiasını kabul eder de, Anadolu'daki milletin (ki artık buna Türk milleti denemeyeceği şüphesizdir) bir karma millet olduğu sonucuna varırsak, bu milletin hangi yüzyılda kıvama geldiğine cevap vermek pek güç bir mesele olacaktır. Bu karma millet, bu Anadolu milleti Hititler, Frigler, Lidyalılar, Grekler, İranlılar, Romalılar, Araplar, Kürtler, Oğuzlar, Moğollar ve bu arada tahmini güç bir takım eciş bücüş cemaatlerin İslam kültürü kazanında kaynamasından doğmuş bir millet olduğuna göre ancak yeni yeni millet haline gelmiş olsa gerekir. Çünkü bu kazana 19. Yüzyılda Kafkasya'dan birkaç yüz bin Çerkez, Abaza ve Çeçen de katılıp kaynamaya başladığına göre hallü hamur olma işi ancak yeni bitmiş ve karma Anadolu fethine ve savunmasına katıldıkları halde İslam kazanında

kaynamayan ve sayıları 8–10 milyon tahmin edilen Kızılbaş (= Alevi, Tahtacı, Çepni v.b) Türkler bu karma milletten değildir. Ordinaryüsün iddialarından çıkan sonuç budur.

Başgil'in Türkler ve Türklük hakkında birazcık bilgisi olsaydı " *biz ne beden ve ne ruh yapımız itibarıyla Orta Asyalı değiliz"* sözlerini söylemeyecekti. Orta Asya Türkleriyle Anadolu Türklerinin bir kısmı, özellikle İç Anadolu Türkleri arasında büyük bir beden yapısı benzerliği vardır. Başgil askerlik yaptığı sırada Orta Anadolulu erlerin tiplerine hiç dikkat etmedi mi? Anadolu'da Orta Asya Türkünün, Hun'un ve Gök Türkün tipi o kadar kuvvetle yaşıyordu ki daha geçenlerde Kırımlı sandığım güzel bir Türk kızının Adanalı Yörük çıkması üzerine ben bile hayretler içinde kalmıştım. Ordinaryüs bütün Anadolu'nun Orta Asya tipinde olmadığını söyleyebilir. Doğrudur. Nitekim bütün Orta Asya da Orta Asya tipinde değildir. Bunun gibi bütün Anadolu'da da tek bir beden yapısı yoktur. Fakat onlar yan yana konduğu zaman derece derece birbirine benzeyen, ayrılıkları türlü sebeplerden ileri gelen, buna rağmen aynı-milletin ve ırkın çocukları olduğu anlaşılan tiplerdir. Antropoloji ve veraset bilgisinin gösterdiğine göre tabiat melezliği yok ettiği için de birkaç kuşak sonra, Türklerin hepsi, yabancılarla karışma devam etmediği takdirde asli tiplerine döneceklerdir.

Ordinaryüs'ün Türk tarihini hiç bilmediği, biliyorsa kasıtla değiştirdiği de şurada anlaşılıyor. Diyor ki: *"Biz, bilakis, İslam çemberiyle çevrilmiş bir ülkede, ırklar sentezi halinde, kendi başına yaşayan, nev'i şahsına münhasır bir milletiz".*

Bu ifadenin neresini düzeltmeli? Bir kere biz İslam çemberiyle çevrilmiş bir ülkede değiliz. Doğu ve güneyden Müslümanlarla, kuzey ve batı yönünden Müslüman olmayanlarla sınırdaşız. Ordinaryüs acaba dünyada kimlerin Müslüman, kimlerin Hıristiyan olduğunu da mı bilmiyor? Sonra "kendi başına yaşayan, nev'i şahsına münhasır millet" derken kastettiği manada da kendi başına yaşamış değiliz. Daima diğer Türklerle siyasi ve kültürel bağlantılar halinde bir tarih geçirmişizdir. Anadolu Türkleri bir zaman Merv, Rey veya İsfahan'daki Büyük Selçuklulara tabi idiler. Bir zaman da Karakurum'a bağlı kaldılar. Daha sonra Tebriz veya Meraga'dan idare olundular. Osmanlı padişahı II. Murad da Aksak Temir'in oğlu Şahruh'a tabiydi. Ordinaryüs bu tarihi mütearifelerden haberi olmadığı için bizi Anadolu'da kapalı yaşayan bir topluluk diye tasavvur etmekte mazur olabilir.

Hatta o Anadolu ile Azerbaycan ve Türkistan arasındaki çok sıkı kültür bağlarından da habersiz bulunabilir. Fakat bu özrü ve bu habersizliği ile tarihi gerçeği değiştirerek bizi parçalamaya kalkarsa o zaman kendisine işte böyle "dur!" denilir.

Ali Fuat Başgil seçim konuşmaları yaparken kendisinden yaşına, ilmine ve halk arasında kazanmış olduğu değere uygun fikirler beklenirdi. Nihayet her seçim konuşması parçalayıcı değil, derleyici bir çeşni taşımaya da mecburdur. Ordinaryüs ise, sanki Türkiye'nin hiçbir derdi, hiçbir davası yokmuş gibi, bir seçim yazısında asla ele alınmayacak bir konuyu kurcalamakla kendisi ve partisi adına büyük pir gaf yapmakla işe başladı. Yazdıklarında tarihi ve ilmi bir hakikat olsa, lüzumsuzluğuna rağmen buna yine katlanırdık. Fakat tarih olmuş hakikatleri hiçe sayarak, tarih kültüründen tamamen mahrum bir halde, Türk milletini bölmekle Başgil önce bütün Türkçüleri kendisinden soğutmuş, sonra sayıları bir milyona varan Kırım menşeli Türklerle birkaç yüz bin Türkistan türkünün kalbini kırmıştır. Demek ki bilgin olmak gafil olmaya mani değilmiş. Devletin yukarı kademelerine geçmeye aday olanlara tarih kültürü ve milli şuur verilmezse işlerin nereye varacağı şimdiden belli olmaktadır. Ordinaryüs, cumhurbaşkanı adaylarındandır. Bir cumhurbaşkanı düşününüz ki kendi milleti hakkındaki fikri Kremlin'in parçalayıcı fikirlerine tıpatıp uymaktadır ve bunu hainliğinden değil; gafletinden, bilgisizliğinden yapmaktadır. Bundan büyük felaket olur mu? Burada yine ölmez Bilge Tonyukuk'u ve onun kendi anıtına yazdığı bazı satırları hatırlıyorum.

Deminden beri tartışma konusu yaptığım yazı, Ali Fuat Başgil'in milliyetçilik aleyhindeki ilk ve tek yazısı değildir. Onun bu aleyhtarlığının çok öncelere kadar uzanan bir geçmişi vardır. 19–12–1950 tarihli "Zafer"den alınan, "İdeal Buhranı" başlıklı yazıdaki şu satırlara bakınız:

Zamanımızda din nasıl devlet prensibi olmaktan çıkarak fert ve cemaat vicdanına sığınmış ise, milliyet fikri de devletlerarası hukuk prensibi olmaktan çıkmalı ve milli vicdanlarda yaşamalıdır. Ta ki bu sayede milletler, kendilerini ayıran dağ ve denizler üzerinde birbirine el uzatıp barış içinde hayat için iş birliği yapabilsin.

Milliyet fikri en sulhçu ve en terbiyeci şekliyle alınsa bile bu fikrin milletlerarası münasebetlerde ayırıcı bir rol oynadığı ve kolektif bir egoizme götürdüğü inkâr edilemez.

Milliyet fikrinde bulamadığımız yüksek ideali ırk fikrinde hiç bulamayız. Çünkü ırk, biyolojik bir realite olmaktan ziyade çok kere mefruş ve romantik, bazen de tarihi bir hâsıladır. Hususi ile milliyet gibi ırk da mahalli ve menzildir. Bunlarda insan şümul bir mana ve ihata yoktur...

Yirminci asır dünyasının muhtaç olduğu ideali dinler verebilir mi? Vermesini bütün gönlümle arzu ederdim. Fakat dinlerin yeniden milletleri barıştırıcı bir rol almaları maalesef çok güç ve uzak görünüyor.

Bunların manası nedir? Milliyetçi sanılan, dinci bilinen ve Türk köylüsü tarafından Ali Hoca diye sevildiği ileri sürülen Ordinaryüs ne milliyetçiliğe, ne ırkçılığa, ne de dinciliğe yanaşmıyor. Bunları, milletleri birbirine düşman eden fikirler diye görüyor ve açıkçası milliyet ve dini modası geçmiş bularak müşterek bir insanlık istiyor. Ne yüksek fikir! Milliyetler ve dinler hakkında komünistlerle masonlar da aynı görüşe sahiptir.

Fakat bitmedi... Ali Fuat Başgil, komünist Nazım Hikmetof'un haksız yere hapse atıldığını, aslında onun yurtsever ve büyük bir şair olduğunu ileri sürerek kurtulması için kampanya açan Selanik Dönmesi Ahmed Emin'in fikrine de ortak çıkmış ve Hikmetof'un kurtulması için diğer birçoklarıyla birlikte ve birçok solcularla birlikte o da imza atmıştır.

Şimdi, Ali Fuat Başgil'i devlet başkanı yapmak isteyenlere soruyorum: Başka adam bulamadınız mı? İç ve dış Türkleri ayrı milletler sayan, milliyetçiliği milletlerarası münasebetlerde ayırıcı rol oynayan kolektif bir egoizm diye gören, dinin bugün için bir ideal veremeyeceğini iddia eden ve Nazım Hikmetof'un hapisten çıkması için birçok solcularla birlikte bir kâğıda imza atan bu ordinaryüsten başka kimseyi bulamadınız mı? İsmet İnönü de aynı meseleler yüzünden öldürücü tenkitlere uğramamış mı idi?

Bir devlet başkanı seçimi siyasi bir iş olmadığı, siyasetin üstünde yer aldığı için fikrimi söylüyorum: Bula bula Başgil'i mi buldunuz? Siz de kuru şöhretlerin ardında mı koşacaksınız? Yoksa milliyetçi değil misiniz?

Yahut bunların hiçbiri değil de koyu bir gaflet bulutu içinde misiniz? Böyle ise, işte size Ordinaryüsün fikri yönünü açıkladım. Kimin devlet başkanı olması gerektiğini de ben öğretecek değilim ya...

Şu biçimsiz olay da gösteriyor ki bu memlekette Türkçülerden başka sağlam ve gerçek milliyetçi yoktur. Şartla şurtla milliyetçilik milliyetçilik olmaz. Bütün insanları Türklerle 'eşit tutan yahut bir kısım Türkleri başka bir millet gibi gören milliyetçiliğe de gülünür. Milliyetçilik her şeyden önce maşeri bir bencilliktir. Milliyetçiyim ama Arap veya Moskof kardeşlerimi de çok severim dedin mi, milliyetçi değil, kozmopolitsin demektir.

ATSIZLAR

Başgil'in yaptığı milli gaf o kadar büyük ve korkunçtur ki bunun yargılanmasını yapmak için Yüce divanlardan daha büyük pir Yüce divan bile kâfi gelmez. Başgil bilginmiş, uluslararası çapta imiş... Bana ne? İsterse yıldızlararası çapta olsun. Milli şuura malik olmadıktan sonra ben onun bilginliğini ne yapayım? Türklük hakkında müspet bir fikri olmayacak olduktan sonra dünyada Ali Fuat Başgil'e bile hocalık edecek nice anayasa profesörü bulunabilir. Yazık Türk milletine... Yüzyıllarca zahmet çeksin, kan döksün, vergi versin, sonra onun münevver bilginleri, toplayıcı ve kurtarıcı formülleri bulacakları yerde onu parçalasın... Yazık... Yazık...

Sözlerimi bitirirken Ordinaryüse özet olarak şunları hatırlatırım:

1- Türkiye ve Orta Asya Türkleri beden ve hele ruh yapısı bakımından aynı olan tek millettir.

2- Türkiye Türkleri Anadolu'da teşekkül etmiş değil, Anadolu'ya teşekkül etmiş olarak gelmiştir.

3- İstila ve akınlar dolayısıyla, ister istemez Türk topluluğu içinde eriyen unsurlar onun ırki hüviyetini bozmaz.

4- Türkiye ve Türkistan arasında bazı farklar olduğu şüphesizdir. Fakat Türkiye Türklerinin, mesela doğu ve Ege bölgelerine mensup olan fertler arasında da bir takım zaruri ayrılıkları vardır ki bunlar "gayri" olmayı istilzam etmez.

5- Türkiye ve Türkistan Türkleri, tarihlerinin birçok devirlerinde aynı siyası topluluğa mensup olmuş, kültür mübadelesi ise daima devam etmiştir. Sultan Aziz çağında, Doğu Türkistan'dan Çinlileri atarak bağımsız bir devlet kuran Atalık Gazi Yakub Han'ın ilk iş olarak Osmanlı padişahım metbu tanımasındaki büyük manayı Ordinaryüs, şöyle salim kafa ile biraz düşünsün.

6- Türklüğü parçalamaya çalışan kuvvet komünizmdir. Bilimsel kanaat kuruntusu ile Türkleri ayrı milletler gibi ileri sürenler, bilerek veya bilmeyerek komünizme hizmet ediyorlar demektir.

Bu böyledir. Gerisi laf ü güzaftır...

İstanbul, 15 Ekim 1961

ATSIZLAR